alal ning esines Teedeministeeriumi ees palvega — võtta sisevete laevateede ja laevaliinide korraldamise küsimus põhjalikule kaalumisele ja panna laevaliinide ja -teede kohta maksma sama kord, mis on maksev autoliinide korraldamise alal maanteedel. Jooksvaks, 1935. aastaks, aga paluti määrata Sisevete Laevandus „Tartule" laevaliinide pidamiseks ja laevade ülalpidamisega seotud puudujääkide katteks toetust 10 000 krooni. Teedeministeeriumi Veeteede Valitsuse ja Majandusministeeriumi poolt teatati selle kirja peale, et Tartu-Peipsi sadamate vaheline laevaliinide katkestamine suvehooajal rahvamajanduse huvides pole soovitav ja nende tegevuses hoidmiseks tuleks leida vastavad abinõud. Ministeerium oli arvamisel, et nende laevaliinide pidamise peaks enda kätte võtma Tartu Linnavalitsus ja selleks võiks temale tulevikus anda reisijateveo ainuõigus.

Liinide pidamise võimalike puudujääkide katteks oldi valmis andma toetust.

Veeteede Valitsuse direktori korraldusel astus 13. mail 1935. a. kokku komisjon Tartus, kelle ülesandeks oli selgitada olukorda ja väljapääsu peale seda kui Sisevete Laevanduse osaniku A/S Scheel ja Ko poolt oli a/l. „Harry" ja „Luik" seisma jäetud.

Küsimust kõigekülgselt kaaludes leidis komisjon, et sisevete reisijate kui ka kaubaveo laevaliinid tuleks monopoliseerida ja iga keskuse jaoks välja anda kontsessioon. Üleminekuajal, jooksva aasta navigatsiooni hooajal, peaks riik aitama katta Tartu Linnavalitsuse võimalikke puudujääke, mis laevaliinide pidamisest tekivad. Tuleks vastavalt muuta Teedeseadust, mis annaks teedeministrile õiguse reisijate ja kaubaveo liiklemise korraldamiseks ja laevaliinide pidamise kontsessioonide väljaandmiseks. Tartust väljuvate laevaliinide pidamiseks peaks Tartu Linnavalitsus võtma kontsessiooni enda kätte, mil juhul komisjon peab soovitavaks anda riiklikku toetust võimaliku puudujäägi katteks.

Selle ettepanekuga ühines teedeminister oma resolutsiooniga 14. V 1935. a.

Tartu Linnavalitsus oma kirjaga 13. aug. 1935. a. juhtis uuesti Teedeministeeriumi tähelepanu P. Grischakovi ebakorrektsele võistlusele Emajõel ja Peipsil ning kordas oma kevadel väljendatud palvet.

Teedeministri loal 17. IX 35. a. anti Veeteede Valitsuse poolt Sisevete Laevandus „Tartule" Emajõel ja Peipsi järvel reisijate ja kauba veoks välja vastav luba, maksvusega kuni 1935. a. navigatsiooni lõpuni,

Tartu V, lk. 160